

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: ΕΝΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΤΕΛΟΣ

του Δημήτρη Τσώλα

Το παρόν άρθρο καλύπτει την ιστορία του Αφγανιστάν μετά την εισβολή των Ηνωμένων Πολιτειών στο Αφγανιστάν στις 7 Οκτωβρίου 2001, περίοδο που μερικές φορές αναφέρεται ως ο **πόλεμος στο Αφγανιστάν** (ή ο πόλεμος των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν, με την κωδική ονομασία Επιχείρηση Διαρκής Ελευθερία - Αφγανιστάν (2001–2014) και Επιχείρηση Φρουρός της Ελευθερίας (2015-σήμερα).

Οι ΗΠΑ και η εισβολή τους το 2001 υποστηρίχθηκε αρχικά από το Ηνωμένο Βασίλειο και τον Καναδά και αργότερα από ένα συνασπισμό από 40 χώρες, συμπεριλαμβανομένων όλων των μελών του ΝΑΤΟ. Οι δημόσιοι στόχοι του πολέμου ήταν να εξαρθρώσει την Αλ Κάιντα και να της αρνηθεί μια ασφαλής βάση επιχειρήσεων στο Αφγανιστάν εκδιώχνοντας τους Ταλιμπάν από την εξουσία. Ο πόλεμος στο Αφγανιστάν είναι ο μακροβιότερος πόλεμος στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών.

[...]

Οι Ταλιμπάν οι οποίοι αυτοαποκαλούνται ως το Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν είναι μια Σουνιτική Ισλαμική οργάνωση που λειτουργεί στο Αφγανιστάν, μια χώρα στην Κεντρική/Νότια Ασία. Οι Ταλιμπάν εμφανίστηκαν το 1994, εκμεταλλευόμενοι το κενό ισχύος που έμεινε στα επακόλουθα του Αφγανικού εμφυλίου πολέμου (1992-1996). Η ομάδα απαρτίζεται κυρίως από θρησκευόμενους σπουδαστές των Πακιστανικών σχολών (που αγωνίστηκαν στον Σοβιετικό-Αφγανικό πόλεμο) υπό την ηγεσία του Μοχάμεντ Ομάρ.

Έχει αναφερθεί ότι η Αλ Κάιντα, ένα κύκλωμα της διεθνούς τρομοκρατίας, πληρώθηκε με ασυλία ώστε να μην ανταγωνίζεται τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά ο Οσάμα Μπιν Λάντεν υπαναχώρησε στη συμφωνία το 1998, όταν οργάνωσε βομβιστικές επιθέσεις κατά των Αμερικανικών πρεσβειών στην Ανατολική Αφρική. Το επεισόδιο ήταν ενδεικτικό των εντάσεων που προέκυψαν μεταξύ των δύο ομάδων. Οι Ταλιμπάν ήταν στενόμυαλοι επαρχιώτες, ενώ η Αλ Κάιντα είχε βλέψεις για παγκοσμιοποιημένο τζιχάντ.

Μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου, οι ΗΠΑ υπό την Προεδρία του Τζορτζ Μπους ζήτησαν από την ηγεσία των Ταλιμπάν να παραδώσει τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, ο οποίος ήταν ο κύριος ύποπτος για τις επιθέσεις. Οι Ταλιμπάν αρνήθηκαν να παραδώσουν τον Μπιν Λάντεν, ζητώντας αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή του στις επιθέσεις. Στη συνέχεια, οι ΗΠΑ, μαζί με τους ΝΑΤΟϊκούς συμμάχους, την 7 Οκτωβρίου 2001 ξεκίνησαν την εκστρατεία με κωδικό όνομα «Επιχείρηση Διαρκής Ελευθερία». Μέχρι την 17η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους είχαν εκτοπίσει τους Ταλιμπάν από την εξουσία και είχαν αρχίσει να κατασκευάζουν στρατιωτικές βάσεις κοντά σε μεγάλες πόλεις σε ολόκληρη τη χώρα. Μετά, το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ίδρυσε τη Διεθνή Δύναμη Αρωγής για την Ασφάλεια (ISAF) με αποστολή να εκπαιδεύσει τις Εθνικές Δυνάμεις Ασφαλείας του Αφγανιστάν για να επιβλέπουν τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στη χώρα και να παρεμποδίσουν την επανεμφάνιση της ομάδας των Ταλιμπάν. Οι Ταλιμπάν έχουν πραγματοποιήσει πολυάριθμες επιθέσεις εναντίον των δυνάμεων του Αφγανιστάν, των κυβερνητικών εγκαταστάσεων, και όλων των οργανισμών που μοιάζουν με συνεργάτες των ΗΠΑ.

Διαπραγματεύσεις

Προεδρία του Ομπάμα

Οι διαπραγματεύσεις έχουν υποστηριχθεί για πολύ καιρό από τον πρώην Πρόεδρο του Αφγανιστάν Χαμίτ Καρζάι, καθώς και από τις κυβερνήσεις της Βρετανίας και του Πακιστάν, αλλά έχουν συγκρατηθεί από την Αμερικανική κυβέρνηση. Ο Καρζάι προέβη σε ειρηνευτικές συνομιλίες

με τους Ταλιμπάν τον Σεπτέμβριο του 2007, οι οποίες όμως σύντομα διακόπηκαν από την μεριά των ανταρτών, με αναφορά στην παρουσία των ξένων στρατευμάτων. Το 2009 η κοινή συναίνεση στο Αφγανιστάν ήταν ότι ο πόλεμος πρέπει να τελειώσει, και η επιλογή ορθής πολιτικής προς επίτευξη αυτού ήταν ζήτημα καίριας σημασίας για τους υποψηφίους των Αφγανικών προεδρικών εκλογών του 2009, στις οποίες επανεξελέγη ο Καρζάι. Σε μια τηλεοπτική ομιλία μετά την εκλογή του, ο Καρζάι κάλεσε τους *«αδελφούς [των Αφγανών] Ταλιμπάν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους και να ασχοληθούν με τη γη τους»* και παρουσίασε τα σχέδια για μια "Λόγια Τζίργκα" (μεγάλη Αφγανική εθνοσυνέλευση). Οι προσπάθειες υπονομεύθηκαν από το Προεδρικό Γραφείο του Ομπάμα που αύξησε τις Αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις στη χώρα. Σε μία διάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο τον Ιανουάριο του 2010, ο Καρζάι έκανε άλλη μια έκκληση στους Ταλιμπάν να καταθέσουν τα όπλα τους. Η Αμερικανίδα Υπουργός Εξωτερικών Χίλαρι Κλίντον υποστήριξε την πρόταση με επιφύλαξη. Τον Μάιο του 2010, στο Ινστιτούτο Ειρήνης των ΗΠΑ, ο Καρζάι δήλωσε ότι μια «ειρηνευτική διαδικασία» θα προχωρήσει με τους Ταλιμπάν και άλλους μαχητές *«που δεν είναι μέλη της Αλ-Κάιντα ή άλλων δικτύων τρομοκρατίας ή ιδεολογικά εναντίον μας»*. Ειδικότερα για τους Ταλιμπάν, δήλωσε: *«Είναι αγόρια της υπαίθρου που δεν μισούν τις Ηνωμένες Πολιτείες, ίσως πολλοί από αυτούς θα ήθελαν να επισκεφθούν τις ΗΠΑ αν τους δοθεί η ευκαιρία»*.

Ο συνιδρυτής των Ταλιμπάν και μετέπειτα δεύτερος κυβερνήτης τους, ο Αμπντούλ Γκάνι Μπαράνταρ, ήταν ένα από τα ηγετικά στελέχη των Ταλιμπάν που ευνόησαν τις συνομιλίες με τις κυβερνήσεις της Αμερικής και του Αφγανιστάν. Φημολογήθηκε ότι η κυβέρνηση του Καρζάι προέβη σε συνομιλίες με τον Μπαράνταρ τον Φεβρουάριο του 2010, αλλά αργότερα τον ίδιο μήνα, ο Μπαράνταρ συνελήφθη κατά τη διάρκεια μιας επιδρομής που πραγματοποίησαν από κοινού οι ΗΠΑ και το Πακιστάν στο Καράτσι του Πακιστάν. Η σύλληψη ενόχλησε τον Καρζάι, και υπάρχει υποψία ότι η Πακιστανική υπηρεσία πληροφοριών έπιασε τον Μπαράνταρ επειδή δεν ήθελε να συνεχιστούν οι ειρηνευτικές συνομιλίες. Τον Ιούνιο του 2010 διεξήχθη η Αφγανική Ειρηνευτική Τζίργκα (συνέλευση), όπως είχε υποσχεθεί ο Καρζάι μετά την επανεκλογή του, αλλά οι Ταλιμπάν δεν παρευρέθηκαν στη διάσκεψη.

Το 2010, μια αλλαγή νοοτροπίας και στρατηγικής στη διοίκηση του Ομπάμα επέτρεψε ορισμένες πολιτικές διαπραγματεύσεις για λύση του πολέμου. Οι Ταλιμπάν αρνήθηκαν να μιλήσουν οι ίδιοι στην Αφγανική κυβέρνηση, απεικονίζοντάς τους ως «μαριονέτες» των Αμερικανών. Στη συνέχεια, έγιναν σποραδικές προσπάθειες για ειρηνευτικές συνομιλίες μεταξύ των ΗΠΑ και των Ταλιμπάν, και τον Οκτώβριο του 2010 αναφέρθηκε ότι η στρατιωτική ηγεσία των Ταλιμπάν (η «Κουέτα Σούρα») μεταφέρθηκε στην Καμπούλ, από αεροσκάφη του ΝΑΤΟ, για συνομιλίες, με τη διαβεβαίωση ότι το προσωπικό του ΝΑΤΟ δεν θα τις ανακόψει. Όταν ολοκληρώθηκαν οι συνομιλίες, διαπιστώθηκε ότι ο αρχηγός αυτής της αντιπροσωπείας, ο οποίος είχε παρουσιαστεί ως ο υπαρχηγός των Ταλιμπάν, ο Αχτάρ Μανσούρ, ήταν στην πραγματικότητα ένας απατεώνας που εξαπάτησε τους διαπραγματευτές του ΝΑΤΟ.

Τον Ιούνιο του 2011, ο Καρζάι επιβεβαίωσε ότι οι συνομιλίες μεταξύ των ΗΠΑ και των Ταλιμπάν διεξάγονται με μυστικότητα, αλλά μέχρι τον Αύγουστο του 2011 είχαν καταλήξει σε αποτυχία. Οι προσπάθειες για συνέχιση των συνομιλιών παρακωλύθηκαν τον Μάρτιο του 2012, και τον Ιούνιο του 2013 που οι κυβερνήσεις του Αφγανιστάν και των Ταλιμπάν ήρθαν σε αντιπαράθεση για το άνοιγμα ενός πολιτικού γραφείου των Ταλιμπάν στο Κατάρ. Ο Πρόεδρος Καρζάι κατηγόρησε τους Ταλιμπάν ότι παρουσιάζονται στο κοινό ως μία εξόριστη κυβέρνηση. Τον Ιανουάριο του 2016, το Πακιστάν διοργάνωσε έναν τετραμερή γύρο συνομιλιών με Αφγανούς, Κινέζους και Αμερικανούς αξιωματούχους, αλλά οι Ταλιμπάν δεν προσήλθαν. Το 2016 οι Ταλιμπάν πραγματοποίησαν ανεπίσημες συνομιλίες με την Αφγανική κυβέρνηση.

Προεδρία του Τραμπ

Ο Ντόναλντ Τράμπ κατηγόρησε το Πακιστάν για υπόθαλψη των Ταλιμπάν και αδράνεια στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας, πρώτα τον Αύγουστο του 2017 και εκ νέου τον Ιανουάριο του 2018.

Την 27η Φεβρουαρίου 2018, μετά από αυξημένα περιστατικά βίας, ο Αφγανός Πρόεδρος Ασράφ Γκάνι πρότεινε στους Ταλιμπάν να συμφωνήσουν σε διάλογο για την ειρήνη άνευ όρων, προσφέροντάς τους ως αντάλλαγμα: νομιμοποίηση της πολιτικής τους υπόστασης και απελευθέρωση των κρατουμένων τους. Ήταν η πιο ευνοϊκή προσφορά για τους Ταλιμπάν από τότε που άρχισε ο πόλεμος. Είχαν προηγηθεί πολλοί μήνες εθνικού προβληματισμού, που βρήκαν τους Αφγανούς να υποστηρίζουν ένθερμα τις διαπραγματεύσεις που θα τελειώσουν τον πόλεμο. Δύο μέρες νωρίτερα, οι Ταλιμπάν έκαναν έκκληση στις ΗΠΑ, λέγοντας: *«Πρέπει να συμφωνήσουμε με την Αμερική και τους συμμάχους της ότι το θέμα με το Αφγανιστάν δεν μπορεί να επιλυθεί στρατιωτικά. Η Αμερική πρέπει λοιπόν να επικεντρωθεί σε μια ειρηνική στρατηγική για το Αφγανιστάν και όχι σε πόλεμο»*. Την 27η Μαρτίου 2018, μια διάσκεψη 20 χωρών στην Τασκένδη του Ουζμπεκιστάν υποστήριξε την ειρηνευτική προσφορά της κυβέρνησης του Αφγανιστάν στους Ταλιμπάν.

Το 2018 αναδύθηκε ένα ειρηνευτικό κίνημα με ανοδική πορεία στο Αφγανιστάν, όπως η «Παρέλαση Ειρήνης του Χελμάντ» που τράβηξε τα φώτα της δημοσιότητας. Η ειρηνευτική πορεία έγινε ως απάντηση σε ένα βομβαρδισμό αυτοκινήτου στο Λασκάρ Γκα, την 23 Μαρτίου, από τον οποίο σκοτώθηκαν 14 άτομα. Οι διαδηλωτές περπάτησαν αρκετές εκατοντάδες χιλιόμετρα από τη Λασκάρ Γκα της Επαρχίας Χελμάντ, πέρασαν μέσω της γης των Ταλιμπάν, και έφτασαν ως την Καμπούλ. Εκεί συναντήθηκαν με τον Γκάνι και έκαναν διαμαρτυρίες και καταλήψεις έξω από την Αποστολή Βοηθείας των Ηνωμένων Εθνών στο Αφγανιστάν και τις κοντινές πρεσβείες. Το παράδειγμά τους ενέπνευσε και άλλα κινήματα σε άλλες περιοχές του Αφγανιστάν.

Μετά την πορεία, ο Γκάνι και οι Ταλιμπάν συμφώνησαν για μια προσωρινή εκεχειρία, για τους εορτασμούς του Ιντ αλ-φιτρ τον Ιούνιο του 2018. Κατά τη διάρκεια της εκεχειρίας, ορισμένοι από τους Ταλιμπάν συγκεντρώθηκαν στην Καμπούλ, όπου γνωρίστηκαν και μίλησαν με τους ντόπιους και τις κρατικές δυνάμεις ασφαλείας. Παρόλο που οι πολίτες ζήτησαν να οριστικοποιηθεί η κατάπαυση του πυρός, οι Ταλιμπάν αρνήθηκαν την παράταση και συνέχισαν τον αγώνα τους μετά τη λήξη της εκεχειρίας, την 18η Ιουνίου, ενώ για την Αφγανική κυβέρνηση η εκεχειρία διήρκεσε μια εβδομάδα περισσότερο.

Τον Ιούλιο του 2018 πραγματοποιήθηκαν μυστικές συναντήσεις μεταξύ Αμερικανών αξιωματούχων και Ταλιμπάν, στο πολιτικό γραφείο των τελευταίων στο Κατάρ. Τον Σεπτέμβριο του 2018, ο Τραμπ διόρισε τον Ζαλμάλ Χαλιλζάντ στη θέση του ειδικού συμβούλου για το Αφγανιστάν στο Αμερικανικό Στέιτ Ντιπάρτμεντ, με ρητή αποστολή του να διευκολύνει την ενδοαφγανική πολιτική για την ειρηνευτική διαδικασία. Τον Οκτώβριο του 2018, ο Χαλιλζάντ διαμεσολάβησε για περαιτέρω συνομιλίες μεταξύ των ΗΠΑ και των Ταλιμπάν στο Κατάρ. Τον Νοέμβριο του 2018 η Ρωσία φιλοξένησε μία ξεχωριστή ειρηνευτική συζήτηση στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι των Ταλιμπάν και αξιωματούχοι του Ανώτατου Ειρηνευτικού Συμβουλίου του Αφγανιστάν. Τον Δεκέμβριο του 2018 συνεχίστηκαν οι συνομιλίες στο Κατάρ, μολονότι οι Ταλιμπάν δεν ήθελαν να προσκληθεί η Αφγανική κυβέρνηση επειδή τη θεωρούν ως Αμερικανική μαριονέτα. Τον Φεβρουάριο του 2019 στις ειρηνευτικές συνομιλίες που πραγματοποιήθηκαν σε ένα ξενοδοχείο στη Μόσχα, οι Ταλιμπάν μίλησαν με τους Αφγανούς και τον πρώην πρόεδρο Χαμίντ Καρζάι, αλλά απείχε η κυβέρνηση του Αφγανιστάν.

Τον Φεβρουάριο του 2019 διεξήχθη άλλος ένας γύρος συνομιλιών στο Κατάρ, αυτή τη φορά με συμπεριλαμβανόμενο τον Μπαράνταρ στην αντιπροσωπεία των Ταλιμπάν, ο οποίος απελευθερώθηκε από το Πακιστάν τον Οκτώβριο του 2018 κατόπιν αιτήματος των ΗΠΑ. Ο Χαλιλζάντ ανέφερε ότι αυτός ο γύρος διαπραγματεύσεων ήταν *«πιο αποδοτικός από ό,τι οι προηγούμενοι»* και ότι έχει συμφωνηθεί ένα προσχέδιο για τη συνθήκη ειρήνης. Η συμφωνία περιλαμβάνει την απόσυρση των Αμερικανικών και των διεθνών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν, και απαγόρευση στις ομάδες των τζιχαντιστών. Οι Ταλιμπάν ανακοίνωσαν ότι σημειώθηκε πρόοδος στις διαπραγματεύσεις.

Την περίοδο 29 Απριλίου-3 Μαΐου 2019, η κυβέρνηση του Αφγανιστάν διοργάνωσε μία τετραήμερη *Λόγια Τζίργκα* (συνέλευση) για τις ειρηνευτικές συνομιλίες. Οι Ταλιμπάν προσκλήθηκαν αλλά δεν προσήλθαν. Αργότερα τον Μάιο, πραγματοποιήθηκε μια τρίτη συνάντηση στη Μόσχα, μεταξύ μιας αντιπροσωπείας των Ταλιμπάν και μιας ομάδας Αφγανών πολιτικών. Τον Αύγουστο του 2019 διεξήχθη ένας όγδοος γύρος συνομιλιών μεταξύ των ΗΠΑ-

Ταλιμπάν στο Κατάρ. Η *Washington Post* ανέφερε ότι οι ΗΠΑ ήταν κοντά στην επίτευξη ειρηνευτικής συμφωνίας με τους Ταλιμπάν και ότι προετοιμάζεται να αποσύρει 5.000 στρατιώτες από το Αφγανιστάν. Τον Σεπτέμβριο, ο Χαλιλζάντ δήλωσε ότι οι ΗΠΑ και οι Ταλιμπάν έχουν φτάσει σε μια συμφωνία, και ότι περιμένουν την έγκριση του Τραμπ. Ωστόσο, σε λιγότερο από μία εβδομάδα, ο Τραμπ ακύρωσε τις ειρηνευτικές συνομιλίες κατόπιν μιας επίθεσης στην Καμπούλ κατά την οποία σκοτώθηκαν ένας Αμερικανός στρατιώτης και άλλα 11 άτομα. Μετά την κατάρρευση των συνομιλιών με τις ΗΠΑ, οι Ταλιμπάν έστειλαν μία αντιπροσωπεία στη Ρωσία για να συζητήσουν τις προοπτικές για την απόσυρση των Αμερικανικών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν. Την 18η Σεπτεμβρίου 2019, οι Ταλιμπάν δήλωσαν ότι οι «*πόρτες τους είναι ανοιχτές*» αν αποφασίσει ο Τραμπ να επαναλάβει τις ειρηνευτικές συνομιλίες στο μέλλον.

Τον Δεκέμβριο του 2019 συνεχίστηκαν οι διαπραγματεύσεις για την ειρήνη, που οδήγησαν σε μια μερική κατάπαυση του πυρός, που ξεκίνησε την 22η Φεβρουαρίου 2020.

Συμφωνία του 2020

Την 29η Φεβρουαρίου του 2020, οι Ηνωμένες Πολιτείες και οι Ταλιμπάν υπέγραψαν μία συμφωνία ειρήνης στη Ντόχα του Κατάρ. Η συμφωνία προβλέπει την αποχώρηση όλων των Αμερικανικών και ΝΑΤΟϊκών στρατευμάτων από το Αφγανιστάν, τη δέσμευση ότι οι Ταλιμπάν δεν θα επιτρέψουν τη λειτουργία της Αλ Κάιντα σε περιοχές της επικράτειάς τους, και περαιτέρω συνομιλίες μεταξύ των Ταλιμπάν και της κυβέρνησης του Αφγανιστάν. Οι Ηνωμένες Πολιτείες συμφώνησαν σε μια σταδιακή μείωση της στρατιωτικής δύναμης, με αρχική μείωση από 13.000 σε 8.600, την οποία θα ακολουθήσει πλήρης απόσυρση εντός 14 μηνών, εφόσον οι Ταλιμπάν τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους. Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεσμεύθηκαν επίσης να κλείσουν πέντε στρατιωτικές βάσεις και ανακοίνωσαν την πρόθεσή τους να τερματίσουν τις οικονομικές κυρώσεις, που είχαν επιβάλλει στους Ταλιμπάν.

Βάσει της συμφωνίας για ανταλλαγή κρατούμενων, πριν την έναρξη των συνομιλιών η Αφγανική κυβέρνηση πρέπει να απελευθερώσει 5000 Ταλιμπάν που κρατούνται φυλακισμένοι, ώστε να απελευθερωθούν οι 1.000 στρατιώτες της κυβέρνησης που κρατούνται από τους Ταλιμπάν.

Η **Ειρηνευτική διαδικασία στο Αφγανιστάν** περιλαμβάνει προτάσεις και διαπραγματεύσεις προκειμένου να τερματιστεί ο συνεχιζόμενος πόλεμος στο Αφγανιστάν. Παρόλο που έχουν γίνει σποραδικές προσπάθειες από τότε που άρχισε ο πόλεμος το 2001, οι διαπραγματεύσεις και το ειρηνευτικό κίνημα εντάθηκαν το 2018 εν μέσω συνομιλιών μεταξύ των Ταλιμπάν, που είναι η κύρια ομάδα στασιαστών που αγωνίζεται κατά της Αφγανικής κυβέρνησης και των Αμερικανικών στρατευμάτων, και των Ηνωμένων Πολιτειών, που υποστηρίζουν την Αφγανική κυβέρνηση με μία δύναμη 20.000 στρατιωτών που παραμένουν εντός της χώρας. Οι περισσότερες συνομιλίες πραγματοποιήθηκαν στην Ντόχα, την πρωτεύουσα του Κατάρ. Είναι αναμενόμενο ότι αν οι Ταλιμπάν και οι Ηνωμένες Πολιτείες φτάσουν σε αμοιβαία συμφωνία, τότε θα ακολουθήσει μια σταδιακή αποχώρηση των Αμερικανικών στρατευμάτων και η έναρξη ειρηνευτικών συνομιλιών εντός του Αφγανιστάν. Εκτός από τις Ηνωμένες Πολιτείες, και οι γειτονικές χώρες του Αφγανιστάν: το Πακιστάν, η Κίνα και η Ρωσία, συμβάλλουν στη διευκόλυνση της ειρηνευτικής διαδικασίας.

Ζητήματα

Στα ζητήματα που αναμένεται ότι θα έρθουν στο προσκήνιο κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων περιλαμβάνονται τα δικαιώματα των γυναικών, δεδομένου ότι με το Σύνταγμα του Αφγανιστάν του 2004 κατοχυρώθηκαν για τις γυναίκες κάποια δικαιώματα, όπως η ελευθερία του λόγου και το δικαίωμα στην εκπαίδευση, τα οποία όμως καταστάθηκαν όταν το Αφγανιστάν βρέθηκε υπό την κυριαρχία των Ταλιμπάν. Ο Χαλιλζάντ, ο Γκάνι, ο ανταγωνιστής του για την προεδρία Αμπτουλάχ Αμπτουλάχ και αρκετά άλλα σημαντικά πρόσωπα του Αφγανιστάν, δήλωσαν ότι τα δικαιώματα αυτά πρέπει να προστατεύονται, και ότι δεν πρέπει να θυσιάζονται για μια ειρηνευτική συμφωνία. Η Πρώτη Κυρία του Αφγανιστάν, η Ρούλα Γκάνι, είναι δραστηριοποιημένη στην προστασία των γυναικείων δικαιωμάτων.

Τα συνεχιζόμενα, και από τις δύο πλευρές, περιστατικά βίας παραμένουν τροχοπέδη για την επίτευξη ειρηνευτικής συμφωνίας. Την ώρα που διεξάγονταν οι προκαταρκτικές συνομιλίες, οι Ταλιμπάν συνέχισαν να αγωνίζονται στο πεδίο της μάχης και να οργανώνουν τρομοκρατικές επιθέσεις στην πρωτεύουσα, και επίσης απείλησαν την ομαλή διεξαγωγή των Αφγανικών προεδρικών εκλογών την 28η Σεπτεμβρίου 2019. Σύμφωνα με τις στατιστικές της Αμερικανικής Πολεμικής Αεροπορίας, του Φεβρουαρίου του 2020, οι ΗΠΑ έριξαν περισσότερες βόμβες στο Αφγανιστάν το 2019 συγκριτικά με τα άλλα έτη.

Ο Αμερικανός πρέσβης στο Αφγανιστάν προειδοποίησε ότι μια ειρηνευτική συμφωνία ενέχει τον κίνδυνο να επιτρέψει την επάνοδο των Ταλιμπάν στην εξουσία, όπως συνέβη και με την Συνθήκη Ειρήνης του Παρισιού του 1973, με την οποία η κυβέρνηση του Νότιου Βιετνάμ που υποστηρίχθηκε από τις ΗΠΑ, υπέστη μεγάλη ήττα όταν καταλήφθηκε η Σαϊγκόν την 30η Απριλίου 1975. Το Πακιστάν προειδοποίησε ότι οι εντάσεις στην περιοχή του Κόλπου, που αυξήθηκαν μετά τη δολοφονία του Ιρανού στρατηγού Κασέμ Σολείμανί, ίσως έχουν δυσμενή επιρροή στην ειρηνευτική διαδικασία μεταξύ των ΗΠΑ και Αφγανιστάν, που ήδη έχει καθυστερήσει αρκετά.

Παραπομπές

---

1. ↑ [«HPC welcomes Khalilzad's efforts for intra-Afghan talks»](#). *pajhwok.com*.
2. ↑ [«US, Russia, China, Pakistan urge Taliban to agree for ceasefire, begin talks with Afghan govt»](#). *@businessline*.
3. ↑ [«not excluded from peace process in Afghanistan: China»](#). *India Today*.
4. ↑ George, Susannah (29 Φεβρουαρίου 2020). [«U.S. signs peace deal with Taliban agreeing to full withdrawal of American troops from Afghanistan»](#). *WashingtonPost.com*.
5. ↑ Mashal, Mujib (29 Φεβρουαρίου 2020). [«U.S. Strikes Deal With Taliban to Withdraw Troops From Afghanistan»](#). *MSN.com*. The New York Times. Αρχειοθετήθηκε [από το πρωτότυπο](#) στις 29 Φεβρουαρίου 2020. Ανακτήθηκε στις 2 Μαρτίου 2020.
6. ↑ Schuknecht, Cat (1 March 2020). [«Afghan President Rejects Timeline For Prisoner Swap Proposed In US-Taliban Peace Deal»](#). NPR. Ανακτήθηκε στις 1 March 2020.
7. ↑ [https://www.politico.com/news/2020/03/01/afghan-peace-deal-prisoner-release-118473%7Ctitle=Afghan peace deal hits first snag over prisoner releases|author=Associated Press|publisher=Politico|accessdate=1 March 2020}}](https://www.politico.com/news/2020/03/01/afghan-peace-deal-prisoner-release-118473%7Ctitle=Afghan%20peace%20deal%20hits%20first%20snag%20over%20prisoner%20releases|author=Associated%20Press|publisher=Politico|accessdate=1%20March%202020)
8. ↑ [«Afghan conflict: President Ashraf Ghani rejects Taliban prisoner release»](#). BBC News. 1 March 2020. Ανακτήθηκε στις 1 March 2020.
9. ↑ [«Ghani: No Commitment to Release Taliban Prisoners»](#). *TOLOnews*. Ανακτήθηκε στις 1 Μαρτίου 2020.
10. ↑ [«President Ghani rejects peace deal's prisoner swap with Taliban»](#). Al Jazeera. March 1, 2020. Ανακτήθηκε στις March 1, 2020.

11. ↑ Ibrahimi, S. Yaqub (30 October 2017). «The Taliban's Islamic Emirate of Afghanistan (1996–2001): 'War-Making and State-Making' as an Insurgency Strategy». *Small Wars & Insurgencies* **28**(6): 947–972. doi:10.1080/09592318.2017.1374598.
12. ↑ «FSI | CISAC | MAPPINGMILITANTS CISAC - MMP: Afghan Taliban». *cisac.fsi.stanford.edu*.
13. ↑ Άλμα πάνω, στο:13.0 13.1 Laub, Zachary (4 Ιουλίου 2014). «The Taliban in Afghanistan». Αρχειοθετήθηκε από το πρωτότυπο στις 15 Φεβρουαρίου 2020. Ανακτήθηκε στις 2 Μαρτίου 2020.
14. ↑ Jeffery, Simon (15 Σεπτεμβρίου 2001). «Bush confirms Bin Laden is prime suspect». *the Guardian* (στα Αγγλικά). Ανακτήθηκε στις 23 Απριλίου 2018.
15. ↑ Staff and agencies (14 Οκτωβρίου 2001). «Bush rejects Taliban offer to hand Bin Laden over». *the Guardian* (στα Αγγλικά). Ανακτήθηκε στις 23 Απριλίου 2018.
16. ↑ Harooni, Mirwais. «Eleven Afghan soldiers killed in latest attack in Kabul» (στα αγγλικά). *U.S.*. Ανακτήθηκε στις 2018-04-23.
17. ↑ Vitkovskaya, Julie (2017-08-24). «4 things to know about America's war in Afghanistan» (στα αγγλικά). *Washington Post*. ISSN 0190-8286. Ανακτήθηκε στις 2018-04-23.
18. ↑ «Overcoming Inertia: Why It's Time to End the War in Afghanistan». *Cato Institute*. 13 Αυγούστου 2019.
19. ↑ Johny, Stanly (August 5, 2019). «Pulling a Vietnam in Afghanistan». *The Hindu*.
20. ↑ «How the U.S. Departure From Afghanistan Could Echo Kissinger's Moves in Vietnam». *Time*.
21. ↑ «Taliban reject Afghan president's peace talk offer». *Reuters*. September 30, 2007.
22. ↑ Gall, Carlotta (August 17, 2009). «Peace Talks With Taliban Top Issue in Afghan Vote». *The New York Times*.
23. ↑ Farmer, Ben (November 3, 2009). «Hamid Karzai reaches out to 'Taliban brothers' in Afghanistan».
24. ↑ «The Karzai questions». *Los Angeles Times*. 10 Νοεμβρίου 2009.
25. ↑ Landler, Mark; Rubin, Alissa J. (January 28, 2010). «War Plan for Karzai: Reach Out to Taliban». *The New York Times*.
26. ↑ «Clinton Backs \$500M Effort to Court Taliban». *ABC News*.
27. ↑ «Karzai's diplomatic language in US». *BBC News*. May 14, 2010.
28. ↑ Nelson, Dean (March 16, 2010). «Hamid Karzai held secret talks with Mullah Baradar in Afghanistan».
29. ↑ «Profile: Mullah Abdul Ghani Baradar». *BBC News*. September 21, 2013.
30. ↑ Wadhams, Caroline. «Afghanistan's fluffy peace jirga».
31. ↑ Tisdall, Ewen MacAskill Simon (19 Ιουλίου 2010). «White House shifts Afghanistan strategy towards talks with Taliban».
32. ↑ Filkins, Dexter (19 Οκτωβρίου 2010). «Taliban Elite, Aided by NATO, Join Talks for Afghan Peace».
33. ↑ Boone, Jon (23 Νοεμβρίου 2010). «Fake Taliban leader 'dupes Nato negotiators'».
34. ↑ Farmer, Ben (18 Ιουνίου 2011). «America has opened peace talks with Taliban, says Afghan President Hamid Karzai».
35. ↑ Nelson, Dean (10 Αυγούστου 2011). «Secret peace talks between US and Taliban collapse over leaks».
36. ↑ Nordland, Rod; Bumiller, Elisabeth; Rosenberg, Matthew (March 15, 2012). «Karzai Wants U.S. Troops Confined to Bases; Taliban Suspend Peace Talks». *The New York Times*.
37. ↑ «US-Taliban Afghanistan peace talks in Qatar cancelled». 20 Ιουνίου 2013.
38. ↑ «Pakistan hosts Afghanistan peace talks». 11 Ιανουαρίου 2016.
39. ↑ Rothwell, James; Khan, Mohammad Zubair; Sarwary, Bilal (18 Οκτωβρίου 2016). «Taliban holds 'informal' peace talks with Afghanistan».

